

Medlem for Kjøbenhavn (Knudsen) htrede, at Varerne fordyres, tror jeg, at selv Smaamanden vil være meget betænkelig derved. Jeg skal minde om, at en stor Del af Forretningerne paa dette Omraade ude paa Landet foregaar gennem Mølleren. De fleste Møllere paa Landet drive Detailforretning med Klid, Affald fra Møllen, Grutning o. s. v., og dersom Mølleren skal forpligtes til at lade en Faktura følge med hver Sæk, og denne Faktura skal indeholde en Analyse over Varen, saa tror jeg egentlig, Mølleren maa opgibe hele denne Forretning. Det gaar nemlig nu saaledes, at Mølleren køber den ene Dag sit Korn, lader det male, og den følgende Dag sælger han det. Han maatte have en hel lang Række af Analyser, og de ville koste ham meget. Kort sagt, Mølleren maatte visnok efter dette Lovforslag fuldstændig opgibe deres Forretning; der er jo enkelte Møllere, som ingen saadan Forretning drive, men jeg tror rigtignok, at de fleste Møllere sætte megen Pris paa at kunne have en saadan Detailforretning. — Der er ogsaa en anden Ting, som ikke er omtalt her, det er Forbrugsforeningerne. Disse spille paa dette Omraade en meget stor Rolle i de fleste Landbosforeninger, da jo mange af disse have deres Forbrugsforening til Indkøb af Foderstoffer og Kunstgødning. Jeg forstaar nu ikke, hvad Stilling Forbrugsforeningerne ville komme i; om en Forbrugsforening skal betragtes som en handlende og altsaa skal have den samme Forpligtelse overfor alle sine Medlemmer, eller om en Forbrugsforening ikke skal betragtes som en handlende. Det kan jo være, at det sidste er Tilfældet, men saa komme Forbrugsforeningerne jo til at saa en meget begunstiget Stilling, i alt Fald i Forhold til andre forretningsdrivende. Forbrugsforeningernes Stilling forekommer mig altsaa ikke klart nok præciseret i Loven. — Ligeledes er der heller ikke Bestemmelser om, hvad der skal gælde ved Auktioner. Det er blevet en temmelig almindelig Skik paa Landet, at man om Foraaret afholder Auktion over Sædetorn, og der er adskillige Købmænd i Provinsbyerne, som netop sælge Sædetorn paa Auktion. Der maa ved disse Auktioner vel ogsaa være Bestemmelser om, hvem der skal indestaa for Varerne. Det kunde maaske blive Auktionsholderen; men undertiden ere Varerne jo købt sammen fra forskellige Produktionssteder, saa det kunde maaske blive vanskeligt for den, der holder Auktionen at indestaa saa fuldstændig for Varerne, som der her er Tale om. — I § 1, i det Afsnit, som omhandler Sædetorn og Markfrø, forlanges det, at Varens Navn skal op-

gives og ligeledes Varietet, Stamme og Avlssted. Det forekommer mig, at det næsten er en umulig Fordring, saaledes som Handelen foregaar med den Slags Ting; den Købmand, som køber Korn sammen, skalde altsaa holde det særskilt fra hvert Sted, hvor han har købt, for at kunne opgive Avlsstedet og Varietet. Ogsaa dette kunde være forbundet med stor Vanskelighed. Ofte gaar det jo saaledes, at Købmanden, som om Foraaret sælger Sædetorn, samler det sammen fra forskellige Opløbere, og det vil være umuligt for ham at afgive Garanti for, hvor det er avlet, og af hvilken Varietet det er. Det forekommer mig derfor, at det havde været rigtigere, om man særlig havde henvendt Opmærksomheden paa Importen og ikke skabt saa mange Vanskeligheder for Detailhandelen. Det, som man i Landbosforeningerne har tænkt paa, tror jeg var dette at saa en Sikkerhed for, at de store Værdier, som indgaa her i Landet fra Udlandet, ere blevne analyserede, saa at man kunde sikre sig imod Forsalfninger paa dette Omraade. Alle de Bestemmelser, som ligesom lægge en Hæmsko paa den indre Omsætning herhjemme, tror jeg ikke, at Landboerne sætte saa megen Pris paa. Jeg ved heller ikke af, at der blandt Hjemmefabrikanterne har fundet betydelige Forsalfninger Sted. Dersom en Hjemmefabrikant vil indlade sig paa Forsalfninger, vil det efterhaanden rygtes, og saa vil han tabe sit Renomme, saaledes at man i Fremtiden vil tage sig i Agt for ham. Det er altsaa mod Importen, man skal sikre sig, og da Lovforslaget i saa Henseende giver gode Sikkerhedsmidler, finder jeg, at det er et godt agrarisk Forslag og haaber, at det gennem et Udvalg skal blive omdannet saaledes, at vi alle kunne blive tjent med det.

Johansen: Der sker mellem Nar og Dag en stor Af sætning af Foderstoffer, kunstige Gødningstoffer og Markfrø til Landbruget, og hvis dette ikke i saa Henseende faar de Værdier, som det skal have, bliver det et føleligt Tab for det, og det er jo i disse Tider noget, som vi Landbrugere maa se at værge os imod, saa godt vi paa nogen Maade kunne. Derfor kan jeg ikke andet end hilse dette Lovforslag med Glæde, og jeg er vis paa, at det vil blive modtaget med Taknemmelighed og aabne Arme ude blandt Landboerne. Er der noget, vi have trængt til, er det netop dette, og det viser sig ogsaa derved, at der rundt omkring er oprettet Indkøbsforeninger i Landet. Hvorfor er dette nemlig sket? Er det for at saa billigere Varer? Ja, det er vel til Dels i dette Øje-